



Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 1381

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 1. marts 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 278 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
556892

Dato
21-03-2018

Spørgsmål nr. 278:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan hun vil sikre, at der i anbringelsessager sker den lovpligtige partshøring? Der henvises bl.a. til sagen om M.L., jf. SOU alm. del - bilag 169.”

Svar:

Forvaltningslovens regler om partshøring finder anvendelse i sager om særlig støtte til børn og unge og skal selvfølgelig overholdes af kommunen. Herudover fastsætter serviceloven særlige regler om inddragelse af barnet eller den unge og familien. Støtten til et barn eller en ung skal således bygge på barnets eller den unges egne ressourcer, og barnets eller den unges synspunkter skal altid inddrages med passende vægt i overensstemmelse med barnets eller den unges alder og modenhed.

Det betyder bl.a., at der skal finde en samtale med barnet eller den unge sted, før der træffes afgørelse om bl.a. anbringelse uden for hjemmet, ændret anbringelsessted og samvær, jf. servicelovens § 48. Børnesamtalen kan i helt særlige tilfælde udelades, hvis barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod. I så fald skal barnets eller den unges holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt på anden vis.

Hvis barnet eller den unge allerede er anbragt uden for hjemmet, fx i en plejefamilie, har plejefamilien typisk en nær relation og et indgående kendskab til barnet eller den unge. Derfor er kommunen også forpligtet til at indhente en udtalelse fra plejefamilien, før der træffes afgørelse om at flytte barnet eller den unge til et andet anbringelsessted uden samtykke fra forældremyndighedsindehaver og den unge, der er fyldt 12 år.

Overholdelsen af disse regler i konkrete sager er kommunernes – og i sidste ende den enkelte kommunalbestyrelses – ansvar. Såfremt reglerne i en konkret sag ikke er overholdt, er der en række muligheder for at klage over og i sidste ende få ændret kommunens afgørelse. Vi har taget en række initiativer i Folketinget for at understøtte kommunernes sagsbehandling og borgernes mulighed for at få korrekte afgørelser.

Jeg kan herom henvise til min samtidige besvarelse af SOU alm. del – spm. 277 og 279.

Med venlig hilsen
Mai Mercado